

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Gippini Fournier, B. Stromsky și P. Němečková, agenți), SES Astra (reprezentanți: F. González Díaz și V. Romero Algarra, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Cellnex Telecom SA și Telecom Castilla-La Mancha SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria (Cauza C-97/17) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Protecția naturii — Directiva 2009/147/CE — Conservarea păsărilor sălbatică — Arie de protecție specială (APS) — Clasificarea ca APS a teritoriilor celor mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor de păsări menționate în anexa I la Directiva 2009/147 — Arie importantă pentru conservarea păsărilor (AICP) — AICP Rila — Clasificarea unei părți din AICP Rila ca APS)

(2018/C 211/09)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova și C. Hermes, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria (reprezentanți: E. Petranova și L. Zaharieva, agenți)

Dispozitivul

- 1) Întrucât a omis să includă în întregime aria importantă pentru conservarea păsărilor care cuprinde masivul Rila ca arie de protecție specială, Republica Bulgaria nu a clasificat teritoriile cele mai adecvate ca număr și suprafață pentru conservarea speciilor menționate în anexa I la Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatică, astfel încât acest stat membru nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1) din directiva menționată.
- 2) Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Acțiune introdusă la 1 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-66/18)

(2018/C 211/10)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester și Talabér-Ritz K., agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții să constate că Ungaria a încălcat:

- obligațiile care îi revin în temeiul articolului XVII din AGCS [Acordul General privind Comerțul cu Servicii], impunând instituțiilor de învățământ superior străine situate în afara SEE încheierea unui acord internațional drept condiție pentru prestarea de servicii de învățământ, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera a) din Legea CCIV din 2011 modificată;
- obligațiile care îi revin în temeiul articolului 16 din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾ și, în orice caz, al articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, precum și al articolului XVII din AGCS, impunând instituțiilor de învățământ superior străine să ofere învățământ superior în țara lor de origine, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera b) din Legea CCIV din 2011 modificată;
- obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13, al articolului 14 alineatul (3) și al articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în raport cu restricțiile menționate anterior;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Temeiul juridic pentru prestarea serviciilor de învățământ superior în Ungaria este Legea CCIV din 2011 privind învățământul superior național, al cărei articol 76 alineatul (1) litera a) prevede că o instituție de învățământ superior străină poate desfășura pe teritoriul Ungariei activități de învățământ atestat de o diplomă doar dacă guvernul maghiar și guvernul statului în care se află sediul instituției de învățământ superior străine au convenit să fie legate printr-un acord internațional privind susținerea de principiu acordată instituției pentru a desfășura o activitate în Ungaria, acord care, în cazul unui stat federal, se întemeiază pe un acord prealabil încheiat cu guvernul central atunci când acesta nu este competent să consimtă a fi legat printr-un acord internațional.

De asemenea, articolul 76 alineatul (1) litera b) din Legea CCIV din 2011 prevede că instituțiile de învățământ superior străine care desfășoară o activitate în Ungaria nu numai că trebuie să aibă calitatea de instituții de învățământ superior recunoscute de stat în țara în care se situează sediul acestora, dar și să ofere în mod efectiv o formă de învățământ superior în țara respectivă.

La 27 aprilie 2017, Comisia a inițiat o procedură în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în raport cu Legea CCIV din 2011 modificată.

Întrucât a considerat că răspunsul dat de Ungaria nu era satisfăcător, la 14 iulie 2017 Comisia a trimis Ungariei un aviz motivat, trecând la etapa următoare a procedurii în constatarea neîndeplinirii obligațiilor.

Considerând că nici răspunsul la avizul motivat nu era satisfăcător, Comisia a decis să sesizeze Curtea pentru ca aceasta să declare că Ungaria și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului XVII din AGCS, al articolului 16 din Directiva 2006/123/CE, al articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, precum și al articolului 13, al articolului 14 alineatul (3) și al articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (DO 2006, L 376, p. 36).

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-78/18)

(2018/C 211/11)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Malferrari și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Ungaria